

ningsgjenstand. Der er af et æret Medlem bleset talt om, at det maaskee var mindre passende for de Lærde at give sig af med denne Deel af Underviisningen; man tro dog ikke, at det er en Underviisning, som de Lærde see paa med Ringeagt! So lærdere de ere, des høiere sætte de den. Jeg skal erindre om, at en Mand i Frankrig — det være mig tilladt at bruge alle mulige Lande som Exempler, og jeg vil her minde det ærede Medlem (Kosof), der talte imod disse Sammenligninger med andre Lande, om, at ogsaa vort Land bliver anført som Exempel i andre Lande; jeg har selv i det engelske Parlament hørt vor offentlige Stoleunderviisning rofende omtale; jeg har hørt vort Forligsvæsen rofende omtale, hvorfor skulle vi da ikke, naar vi finde noget Godt i andre Lande, henvise dertil? Vi skulle ikke følge det Slette, men lade det Gode komme os tilgode, — jeg skal minde om, at en Mand i Frankrig, Abbed Gautier, som har den største Fortjeneste af den offentlige Underviisning, i den Grad interesserede sig for Gymnastikunderviisning, at han fik en Commission nedsat, hvis Rapport kan læses af Enhver, og som sætter Gymnastikken omtrent som den høieste Deel af al Underviisning og paapeger de allerbedste Følger for Menneskene deraf. Vilde de Herrer, som have talt for Lovforslaget, følge deres egne Ytringer om Gymnastikken, saa maae de sørge for, at vi faae Gymnastikunderviisningen indrettet paa en kraftigere og bedre Maade, men ikke begynde med at affkaste, hvad vi nu have deraf. Vi give her i Landet Præmier for de bedste Heste, for de bedste Køer, for Huusdyravlens Fremme i det Hele taget; jeg mener, at det vilde være langt rimeligere og bedre, om Staten brugte de Penge, den paa denne Maade uddeler, til Præmier for de bedste Løbere, de bedste Springere, til dem, der bedst kunde svømme, flattrer, balancere eller ride o. s. v. Lad os faae offentlige Væddeløb, ikke af Heste, men af Drengene. Der er talt Meget om, at der ikke er nogen Forskjel til det Bedre mellem de Soldater, der have haft Gymnastikunderviisning, sammenlignet med dem, der ikke have haft den, og et æret Medlem (Kosof) er endog gaaet saa vidt, at han har sagt, at Forskjellen var den, at de gymnastisk Uddannede „løb“

bedst. (S t e m m e r: Nei, det har han ikke sagt!) Ja, saa har jeg misforstaaet det, ærede Medlem; men der er forøvrigt Exempler nok paa, at gymnastisk uddannede Recruter i mange Henseender have et ganske overordentligt Fortrin for dem, som mangle denne Underviisning. Jeg formoder, at det ærede Medlem for Høibet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) vil erindre en Oberst Amoros i Frankrig, som i meget høi Grad har udmærket sig ved at uddanne Soldaternes Gymnastikunderviisning; i Leiren ved St. Omer 1834 gjorde han Prøve paa at storme Leiren med sine gymnastiske Elever, og naar man, vel at mærke, vil regne, at der gaaer forholdsvis flere Mennesker tilspilte, efter som der bruges længere eller kortere Tid til et Angreb, saa var Forholdet i saa Henseende i de 4 Angreb, han gjorde paa Leiren, sammenlignet med Angreb af Tropper, der ikke vare gymnastisk uddannede, som 1 til 36. (Tscherning: Det var Spøg!) Ja det var Spøg paa begge Sider; de Recruter, der ikke havde lært Gymnastik, tog ikke Sagen mere alvorligt end de andre. Den afdøde General Gérard har i et nylig udgivet Skrift paa det Hæderligste omtalt Oberst Amoros's Bestræbelser for den gymnastiske Uddannelse af Recruterne. Som et Exempel paa hans Recruters Færdighed i at løbe, skal jeg endnu anføre, at der ved en Ildbrand blev af disse Folk tilbagelagt en Vej af $\frac{3}{4}$ Lieues i 7 Minuter; havde vi havt saadanne Løbere ved Ildbrande, vare maaskee mange Ulykker blevne forebyggede. Siden vi have havt saamange Paastande uden Exempler, saa vil det ærede Thing maaskee tillade mig at anføre endnu et Exempel paa, hvad en saadan Gymnastiker kan udrette. Der falder mig et Tilfælde ind, som passerede i den sidste indviste Krig. Det vil være Flere af de ærede Medlemmer bekendt, at det i høi Grad dreiede sig om Indtagelsen eller Ikke-Indtagelsen af Fæstningen Gwältor, og at det gjaldt om, useet af alle de Tjender, som omgav Fæstningen, at skaffe en Expres til den. En Major Høpson tilbød sig til denne Tjeneste; han reed hen imod Fæstningen om Natten, men fandt hele Terrainet fuldt af Tjender; da han imidlertid vidste, at der løb en Afgrund imellem det Terrain, hvorpaa han var,